

[Jens Thomsen.]

at faa den Pris for Kød, som det faar i Øjeblikket. Som jeg allerede har henvist til, koster den Mellemvare af Kreaturer, som før Krigen kostede 57 Øre pr. kg levende Vægt, i Øjeblikket 37—38 Øre pr. kg — det er efter Landbrugsministerens egen Opgivelse for kort Tid tilbage. Mig forekommer det at være en ganske urimelig Fordring at stille til det danske Landbrug, at det til Trods for de langt større Udgifter, det har paa alle Omraader, maa nøjes med en Kødpris paa 37 Øre, hvor det før Krigen fik 57 Øre. Jeg synes, at den højtærede Landbrugsminister maatte kunne forstaa, naar han tænkte over dette Problem, at det er umuligt for Landbruget at opretholde Økonomien ved saadanne Arbejdsmuligheder. Her staar vi netop ved et bestemt Tilfælde, hvor det er Viljen, det drejer sig om, om man vil hæve Prisen, eller om man vil blive staaende ved den nuværende, og det er netop derfor, jeg bebrejder den højtærede Landbrugsminister, at han ikke administrerer Kødlovene saadan, at Landbruget i hvert Tilfælde kunde faa samme Pris for Kreaturer i dette Øjeblik, som det fik før 1914. Det er indlysende, at selv om det fik det, var det for lidt, den Pris, der skulde opnaas, var den, vi havde i det sidste Ligevægtsaar i 1928—29.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bording): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte, at han havde ikke her forlangt nye Skatter. Jo, det var netop det, det ærede Medlem havde. Han udtalte, at han ønskede og ønskede meget varmt, at man ophævede Kødafgiften, men da han ønskede, at samtlige Formaaler skulde gennemføres, og det skulde gennemføres uden Optrækning af Kødafgiften, skal der jo nye Skatter til. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at det her drejer sig om et Forhold, der har Betydning ikke alene for Landmændene, men ogsaa for Forbrugerne. At man faar renset Besætningerne ud, saaledes at vi kan komme bort fra Tuberkulosen og maaske efterhaanden ogsaa Kalvekastningen, er i begge Parters Interesse, og denne lille Kødafgift betyder for Forbrugerne ikke ret mange Øre. Naar man saa tillige har fritaget hele den fattigste Del af Befolkningen, saa synes jeg, det er forsvarligt.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem angaaende hans Udtalelse før, som jeg glemte at svare paa, om Kalvekastning, Tuberkulose og Yverbetændelse, at jeg tror nu alligevel ikke, at det ærede Medlems Sag-

kundskab er helt godt underbygget, naar han mener, at der er Besætninger, der er renset saadan for Yverbetændelse, at de ikke faar det mere. Det kan han ikke garantere for, det er noget, der kan indtræffe i enhver Besætning. Selv om den staar i Dag og er aldrig saa fri for baade Tuberkulose, Kalvekastning og Yverbetændelse, saa kan Yverbetændelsen optræde i Morgen eller i Overmorgen.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen spørger, om jeg mener, at Prisen paa Kødet er for høj. Nej, det har jeg aldrig sagt, men jeg har sagt, at der ikke er nogen Afsætning i Udlandet for mere end godt og vel Halvdelen af det, der var Afsætning for før 1932—33, og naar dette er Tilfældet, saa er det urimeligt at forlange, at andre Borgere her i Samfundet skal skaffe Landmændene den fulde Pris for den Produktion, der ikke er Afsætning for. Saa maa de enten nøjes med en mindre Pris, og man kan her hjælpe dem, som det er sket ved Aftaler og ved Kødloven, eller ogsaa maa de begrænse Produktionen paa det Omraade.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det er muligt, Landbrugsministeren har misforstaaet mig. Jeg mener ikke at have sagt, at Beløbet skulde skaffes til Veje ved andre Skatter, jeg mener blot at have sagt, at det skulde skaffes til Veje paa anden Maade. Fortrykket vil jo vise, om jeg ikke har Ret her, og med „paa anden Maade“ mener jeg, at det udmærket godt kan ske ved Besparelser paa andre Felter af Statens Udgiftsbudget.

Bortset herfra, saa kom denne lille Diskussion, fordi Ministeren jo spurgte mig, om jeg mente, Skatteskruen kunde spændes ubegrænset. Her synes jeg, det er Ministeren, der skylder os Svar paa, om denne eventuelle Spænding af Skatteskruen maa anses for at være principielt og teoretisk umulig, naar Socialdemokratiet i sit eget Program forlanger, at alle indirekte Skatter, der skaber Varefordyrelse for Forbrugerne, skal afskaffes og erstattes med direkte Skatter paa Indtægt og Formue. Men det Spørgsmaal faar vi jo ikke Svar paa, og vi lader det ligge. Jeg vilde kun nævne det endnu en Gang.

Jeg anerkender fuldt vel, at det er af meget stor Interesse, at Foranstaltningerne mod Kvægtuberkulose bliver gennemført, og det har jeg ogsaa givet Udtryk for der-